

Krzyś

(1k, 2c)

„He could be greedily, euphorically in love or tragically unhappy,” wrote artist Grzegorz Kowalski about Krzyś Jung. Krzyś – this is how he introduced himself and how his friends called him. He loved nature. He invited his friends to Jungówka, a summer cabin bought by his parents, which he turned into an almost idyllic oasis of freedom. He didn’t tolerate loneliness well, but he had the gift of winning people over. After Krzyś’s sudden death in the fall of 1998, his friends discovered a collection of drawings – landscapes and portraits of men – in his futon.

Anders

Krzyś met Anders during a several-month stay in Stockholm at the turn of 1976 and 1977, when he was working in a cafe. As usual, Krzyś recognized Anders’ talent and persuaded him to study design. In 1978, Anders met his long-time partner Kettil. The house of Kettil and Anders became a Swedish haven for Jung and his friends for years. They both also visited Poland. While in Warsaw on New Year’s Eve 1978, during the memorable “winter of the century”, Anders took part in Grzegorz Kowalski’s action-question *Could you and would you like to turn into an animal in front of my camera?* He posed as a cat fawning over Krzyś, who was standing next to him. In another photo, Jung’s friend Mary took on the role of another cat.

Wojtek

(2d, 3c, 4c)

When they met in early 1980, Wojtek was a newly licensed dentist. Once again, Jung left for Stockholm, and for several months they missed each other across the Baltic Sea. In the works of art by Krzyś and his artist friends, they always appeared as a couple. In Jung’s *Conversation* at the Re’Repassage Gallery in December 1980, they threaded their clothes together and then took them off. Together they posed for the work *In the Mirror* by Grzegorz Kowalski (1980) and for the sculpture *Ganymede* by Barbara Falender (1984). The bond between them is evident in all of these artworks. Jung brought his friends to Wojtek to have their teeth fixed. Wojtek’s boyfriend was later Artur (1a), who posed for Krzyś at Jungówka, becoming the subject of many drawings.

Mikołaj

(1e, 1h, 2h, 2i)

Krzyś’s relationship with Mikołaj lasted only about a year, but it was intense and resulted in a series of portraits. They met at the beginning of the martial law, when the Repassage Gallery, which Jung considered his second home, had just been closed. On December 11, 1982, Jung dedicated a performance to Mikołaj entitled *Teach me, and I will be quiet, show me where I have gone wrong* (Job 6:24). The action, which addressed Mikołaj directly took place in the studio of Barbara and Wiktor Gutt in the presence of only a few people. In the semi-darkness, Jung tied himself with threads and knelt in front of the mirror lying on the floor, in which he saw Mikołaj’s face. He cut his hair and placed it on the mirror, then set it on fire. As a metaphor for their difficult breakup, Jung used “Dido’s Lament” from Act III of the baroque opera “Dido and Aeneas” by Henry Purcell, a story of unrequited love. However, the portrait of Mikołaj hung in his apartment for years to come. In the artist’s belongings there was an unopened bundle with his letters.

Bernhard

(2f)

In November 1983, when they met in a sauna in West Berlin, Bernhard was 23 years old and Krzyś was 32. Bernhard was studying medicine. Until the end of Jung’s stay in Berlin, where he lived with his friend Dorota, they met almost every day. In April of the following year Bernhard visited Jung in Poland for a few weeks. They traveled to Gdańsk and spent a few days in Jungówka. Bernhard took part in Grzegorz Kowalski’s action-question *Would you like to return to your mother’s womb?* It was a question Kowalski asked men while photographing them naked in the bathtub. Bernhard doesn’t remember that session. Kowalski recalled that “he saw it as one big freak show.” In the following years, Krzyś and Bernhard met several times in Berlin. Bernhard’s portrait hung in Jung’s apartment until his death.

Brunek

(1c)

Early in 1985, Krzyś spent several months in Paris, staying with his friend, writer Wojciech Karpiński. Once, in the Le Trap club, he spotted a student – Brunek, as he would affectionately call him. In August 1985, Bruno came to Poland for two weeks. While waiting for his French lover, Jung wrote to him: “We will travel around this strange country and live together in my strange apartment on the outskirts of Warsaw. Maybe you will like our landscape, which you partly know from my paintings and drawings.” And he added: “I like it when you come to me in my dreams, and I like looking at photos of you during the day.” On a postcard with Rubens’ *Saint Sebastian*, Bruno wrote: “I would like to be pierced through my body by your loving’s arrows.”

Darek

(1f)

In June 1986, Krzyś met Darek, a tailor from a village outside Warsaw. Darek was 23 years old. It turned out to be the longest and most serious relationship in Krzyś’s life. Jung introduced Darek to his circle of friends, and he himself became acquainted with Darek’s close ones. They tried to make a home, although they only lived together for a short time. Christmas parties thrown by Krzyś for his friends coincided with Darek’s name-day celebrations. Until the end of his life, Krzyś considered him one of his closest people. Jung’s archives include, among others, photos from a trip with Darek and Dorota to Gdańsk. Darek was one of two actors (along with Artur) in the performance *Trace* on May 4, 1989, dedicated to Konstanty “Kot” Jeleński, who died of AIDS two years earlier. Today, when asked about Jung, he emphasizes that Krzyś opened his eyes. – To art? – The world.

Paweł

(1g)

Paweł, Jung’s last crush, came from Darek’s entourage. In August 1997, together with Wojtek Karpiński, Paweł and Jung traveled through the Czech Republic, Austria, and Germany. Paweł and Krzyś wrote short messages to each other on the wall in Jung’s apartment. Jung wrote: “Somehow, we managed to let you avoid the army. You got your driving license and saw the Alps. But without your help, I won’t be free from the fear that prevents me from being myself.” These notes were recorded in photographs by Anna Niesterowicz documenting Jung’s apartment after his death.

Gunia Nowik Gallery

Bracka 18/62, Warsaw

Krzysztof Jung Boys

Sep 28 – Nov 18, 2023

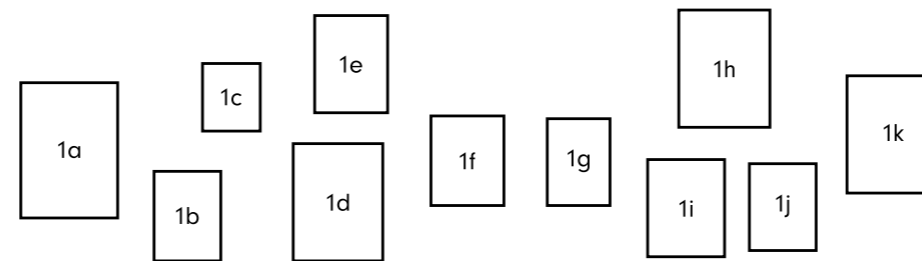
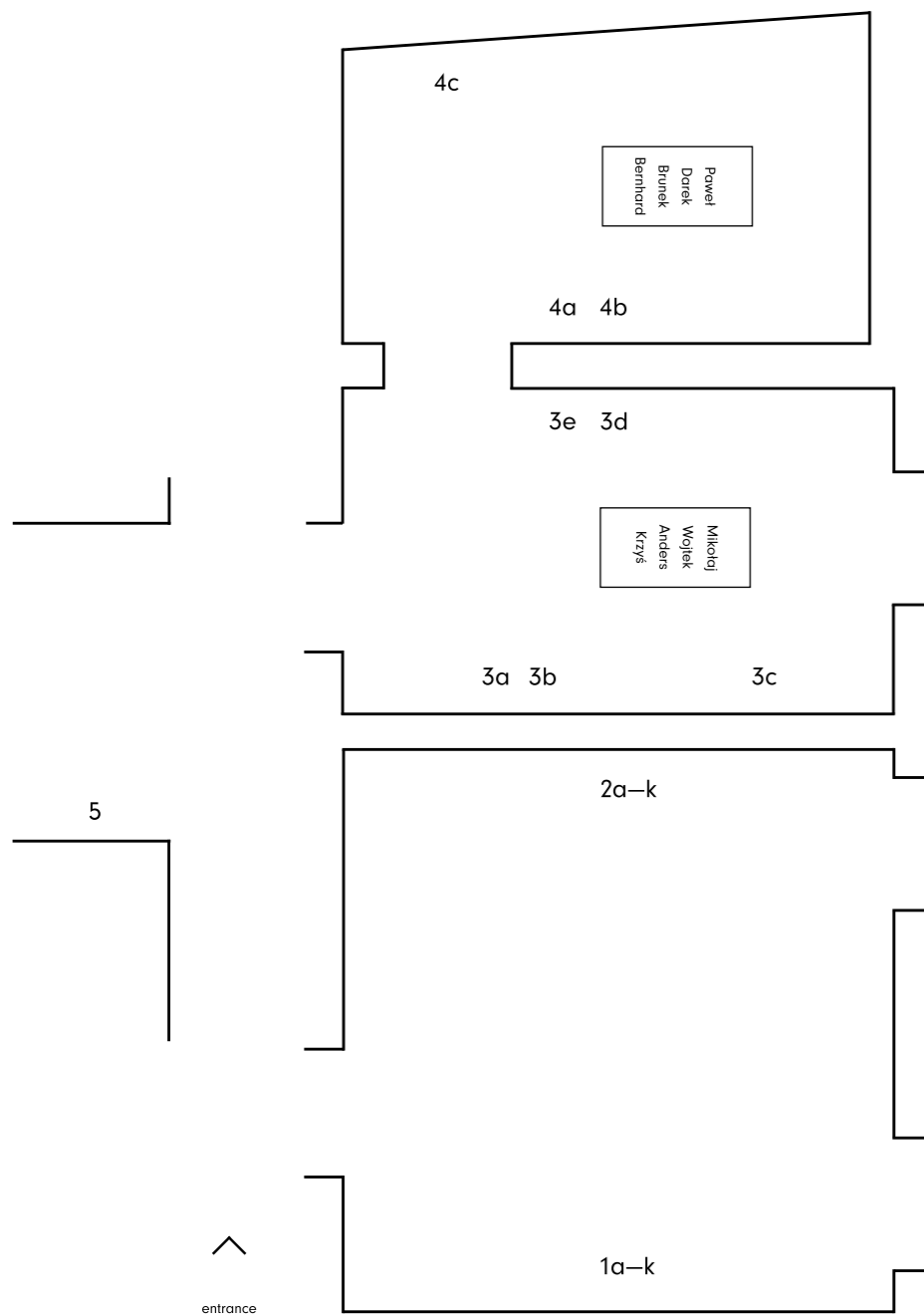
Krzysztof Jung died a quarter of a century ago, but the trace he left in the hearts of his friends, boyfriends and lovers is still strong. He operated at high emotional amplitudes, had an infectious energy, was intense and demanding – especially towards the men he loved. We dedicate this exhibition to them. This exhibition depicts love.

The portraits of men presented in the first room manifest these feelings. Jung drew his loved ones as if he wanted to perpetuate his affection towards them. He often bestowed them his works, occasionally he gave them a self-portrait, as if he was handing over himself.

We cannot identify all the men inhabiting Jung’s drawings. Some of the portraits resulted from a fascination with someone’s beauty. However, many depict men who accompanied him in life for a while or – in the case of some – for longer. We take a closer look at the most important of them in the following rooms, where we have showcased photos and other items taken from the artist’s archive.

The exhibition also allows you to trace Jung’s extensive network of connections in Poland and Europe. From the mid-1970s, Jung traveled abroad, sometimes for several-month stays, creating his own enclaves in various cities – Stockholm, Paris, Berlin.

Curatorial co-operation: Karol Sienkiewicz

1a. *Nude* (Artur), 1987
pencil on paper
70 x 50 cm

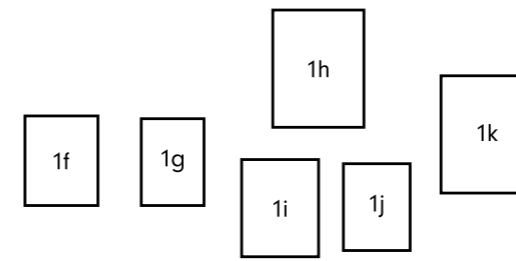
1b. *Saint Sebastian*, 1980s
watercolour, pencil on paper,
36 x 24 cm

1c. *Bruno*, 1985-1986
pencil on paper
27 x 21 cm

1d. *Nude*, ca. 1990
crayon on ivory paper
48,9 x 62,8 cm

1e. *Mikołaj*, ca. 1981-1982
pencil on handmade paper
30 x 42,2 cm

1f. *Darek*, 1987
ink on paper
42 x 29,7 cm

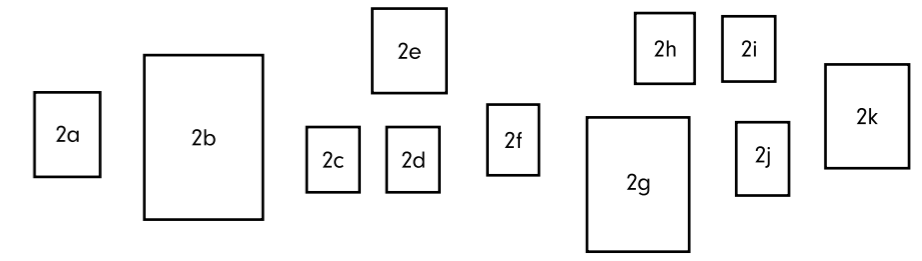
1g. *Paweł*, 1990s
pen on paper
37,5 x 24 cm

1h. *Mikołaj*, ca. 1981-1982
crayon on handmade ribbed paper
with filigree
64,5 x 48 cm

1i. *Szymek*, 1980s
pencil on paper
42 x 30 cm

1j. *Portrait of a Boy*, 1980s
pen on paper
37 x 24 cm

1k. *Self-Portrait*, ca. 1990
crayon on paper
64 x 49 cm

2a. *Michał "The Small"*, 1984
pencil on cardboard
29,7 x 41,9 cm

2b. *Konrad*, 1980
pencil on paper
84 x 60 cm

2c. *Self-Portrait*, ca. 1980
gouache on green paper
28 x 19,5 cm

2d. *Wojtek*, ca. 1980
crayon on laid paper
29,5 x 20,5 cm

2e. *Michał "The Small"*,
ca. 1985-1990
pencil on paper
35,1 x 43 cm

2f. *Bernhard*, 1983
pencil on paper
34,8 x 21,9 cm

2g. *The Boy with Closed Eyes*,
1980s
pencil on paper
50,9 x 72,7 cm

2h. *Mikołaj*, ca. 1981-1982
pencil on cream paper
33,5 x 25,5 cm

2i. *Mikołaj, Smiling*, ca. 1981-1982
pencil on cream paper
28,5 x 20,5 cm

2j. *Portrait of a Boy*, undated
pen on handmade paper
41,5 x 29 cm

2k. *Sleeping Boy*, ca. 1990
pencil on ivory, laid paper
63,1 x 49 cm

3a. *Nude*, 1980s
quill pen on paper
37 x 23,5 cm

3c. *Man in Bed (Wojtek)*, 1980
blue crayon on paper
46,2 x 70 cm

3e. *Sleeping Man*, 1980s
pencil on paper
42 x 29,8 cm

4a. *Nude*, ca. 1980
pencil on handmade paper
42,7 x 30 cm

4c. *Man in Bed (Wojtek)*, ca. 1980
pen on paper
70 x 100 cm

5. *Orgy*, 1980
pen on cream paper
27 x 20 cm

3b. *Nude*, 1980s
quill pen on paper
42,7 x 30 cm

3d. *Sleeping Man*, 1980s
pencil on paper
29,8 x 42 cm

4b. *Nude*, 1980
crayon on paper
41,9 x 29,7 cm

Krzyś

(1k, 2c)

„Bywał zachłannie, euforycznie zakochany i tragicznie nieszczęśliwy” – pisał o Krzysiu Jungu artysta Grzegorz Kowalski. Krzyś – tak się przedstawiał i tak mówili o nim znajomi. Uwielbiał przyrodę. Swoich przyjaciół zapraszał na Jungówkę, działkę letniskową kupioną przez jego rodziców, którą zamieniał w niemal arkadyjską oazę swobody. Źle znosił samotność, ale miał dar zjednywania sobie ludzi. Po nagłej śmierci Krzysia jesienią 1998 roku, przyjaciele odkryli w jego tapczanie zbiór rysunków – pejzaży i portretów mężczyzn.

Anders

Krzyś poznał Andersa podczas kilkumiesięcznego pobytu w Sztokholmie na przełomie 1976 i 1977 roku, gdy próbował zarobić, pracując w kawiarni. Krzyś swoim zwyczajem dostrzegł talent Andersa i namówił go do studiowania dizajnu. W 1978 roku Anders spotkał swojego wieloletniego partnera Kettilę. Dom Kettila i Andersa na lata stał się szwedzką przystanią dla Junga i jego przyjaciół. Obaj odwiedzali też Polskę. Podczas pobytu w Warszawie w pamiętną zimę stulecia, w Sylwestra 1978 roku Anders wziął udział w akcji-pytaniu Grzegorza Kowalskiego: *Czy mógłbyś i czy chciałbyś wcielić się w zwierzę przed obiektywem?* W swej odpowiedzi zapozował jako kot taszący się do stojącego obok Krzysia, na innej fotografii w kotkę wcieliła się z kolei Mary, przyjaciółka Junga.

Wojtek

(2d, 3c, 4c)

Gdy się spotkali na początku 1980 roku, Wojtek był świeżo upieczonym dentystą. Jung wybierał się wówczas po raz kolejny do Sztokholmu i przez kilka miesięcy tęsknili za sobą przez Bałtyk. W sztuce Krzysia i jego przyjaciół-artystów pojawiali się zawsze jako para. W nitkowaniu Junga *Rozmowa* w Galerii Re’Repassage w grudniu 1980 roku połączyli niemi swoje ubrania, które potem zrzucili. Wspólnie pozwolili do pracy *W lustrze* Grzegorza Kowalskiego (1980) oraz do rzeźby *Ganimeses* Barbary Falender (1984). We wszystkich tych działaniach widać łączącą ich więź. Jung przywoził do Wojtka przyjaciół, by ten leczył im zęby. Chłopakiem Wojtka był później Artur (1a), który pozował Krzysiu na Jungówce, stając się bohaterem wielu rysunków.

Mikołaj

(1e, 1h, 2h, 2i)

Relacja Krzysia z Mikołajem trwała zaledwie około roku, ale była intensywna i zaowocowała serią portretów. Gdy się poznali, był początek stanu wojennego i dopiero co zamknięto galerię Repassage, którą Jung uznawał za swój drugi dom. 11 grudnia 1982 roku Jung dedykował Mikołajowi performans zatytułowany cytatem z Księgi Hioba: *Pouczcie mnie, a będę milczał i w czym zbłądziłem pokażcie* (Hi 6,24). Działanie adresowane bezpośrednio do Mikołaja odbyło się w pracowni Barbary i Wiktora Guttów w obecności zaledwie kilku osób. W półmroku Jung skrępował się niemi i ukląkł przed leżącym na podłodze lustrem, w którym widział twarz Mikołaja. Obcinał swe włosy i układał je na lustrze, a następnie je podpalił. Jako metaforę ich trudnego rozstania Jung przywoływał *Lament Dydony* z 3 aktu barokowej opery *Dydona i Eneasz* Henry’ego Purcella, opowieści o nieodwzajemnionym uczuciu. Portret Mikołaja wisiał jednak w jego mieszkaniu przez kolejne lata, a w rzeczach po artyście zachowało się nigdy nieotwarte zawiniątko z jego listami.

Bernhard

(2f)

W listopadzie 1983 roku, gdy poznali się w saunie w Berlinie Zachodnim, Bernhard miał 23 lata, Krzyś – 32. Bernhard studiował medycynę. Do końca pobytu Junga w Berlinie, gdzie gościł u swej przyjaciółki Doroty, spotykali się niemal codziennie. W kwietniu kolejnego roku Bernhard odwiedził Junga w Polsce, zostając kilka tygodni. Pojechali do Gdańska i spędzili kilka dni na Jungówce. Przy okazji Bernhard wziął też udział w akcji-pytaniu Grzegorza Kowalskiego *Czy chciałbyś wrócić do tona matki?* Takie pytanie zadawał Kowalski mężczyznom, fotografując ich nago w wannie. Bernhard nie pamięta tej sesji. Kowalski wspominał, że „dla niego to było jedno wielkie dziwactwo”. W kolejnych latach mieli okazję kilkukrotnie spotkać się w Berlinie. Rysunkowy portret Bernharda wisiał w mieszkaniu Junga do śmierci artysty.

Brunek

(1c)

Na początku 1985 roku Krzyś spędził kilka miesięcy w Paryżu, po raz kolejny goszcząc u swego przyjaciela, pisarza Wojciecha Karpińskiego. Wtedy, w klubie Le Trap, jego wzrok padł na studenta Brunka. Tak czule nazywał go Krzyś. W sierpniu 1985 roku Bruno przyjechał na dwa tygodnie do Polski. W oczekiwaniu na francuskiego kochanka Jung pisał do niego: „Będziemy jeździli po tym dziwnym kraju i mieszkali razem w moim dziwnym mieszkaniu na peryferiach Warszawy. Może polubisz tutejszy krajobraz, który częściowo znasz z moich obrazów i rysunków”. I dodawał: „Lubię, gdy przychodzisz do mnie we śnie i lubię patrzeć w dzień na zdjęcia z Tobą”. Bruno na kartce ze *Świętym Sebastianem* Rubensa pisał: „Chciałbym, byś przeszył moje ciało swą miłosną strzałą”.

Darek

(1f)

W czerwcu 1986 roku Krzyś poznał Darkę, z zawodu krawca, pochodzącego z małej miejscowości pod Warszawą. Darek miał 23 lata. Okazało się to najdłuższą i najpoważniejszą relacją w życiu Krzysia. Jung wprowadził Darkę w krąg swoich znajomych, a sam zaprzyjaźnił się z rodziną i otoczeniem Darki. Próbowali wspólnie tworzyć dom, chociaż razem mieszkali krótko. Wigilie przyjaciół, bożonarodzeniowe przyjęcia urządzone przez Krzysia, zbiegały się z imieninami Darki. Do końca życia Krzyś uznawał go za jedną z najbliższych sobie osób. W archiwum Junga zachowały się m.in. zdjęcia ze wspólnej wycieczki z Darkiem i Dorotą do Trójmiasta. Darek był jednym z dwóch aktorów (obok Artura) w performansie *Ślad* z 4 maja 1989 roku, dedykowanym zmarłemu dwa lata wcześniej na AIDS Konstantemu Kotowi Jeleńskiemu. Dziś Darek pytany o Junga podkreśla, że Krzyś nauczył go widzieć. – Sztukę? – Nie tylko, widzieć świat.

Paweł

(1g)

Z otoczenia Darki pochodził Paweł, ostatnia sympatia Junga. W sierpniu 1997 roku wspólnie z Pawłem i Wojtkiem Karpińskim Jung odbył podróż po Czechach, Austrii i Niemczech. Paweł i Krzyś pisali do siebie krótkie wiadomości na ścianie w mieszkaniu Junga. Jung pisał: „Jakoś udało nam się uwolnić cię od wojska. Zrobiłeś prawo jazdy i zobaczyłeś Alpy. Ale bez Twojej pomocy nie uwolnię się od lęku, który nie pozwala mi być sobą”. Zapiski te przetrwały na fotografiach Anny Niesterowicz, dokumentujących mieszkanie Junga po jego śmierci.

Gunia Nowik Gallery

Bracka 18/62, Warszawa

Krzysztof Jung Chłopaki

28 września – 18 listopada 2023

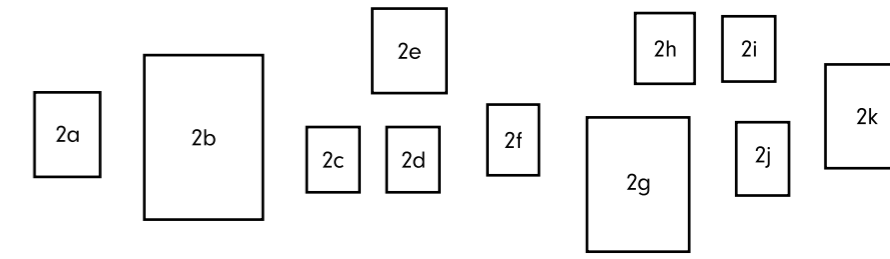
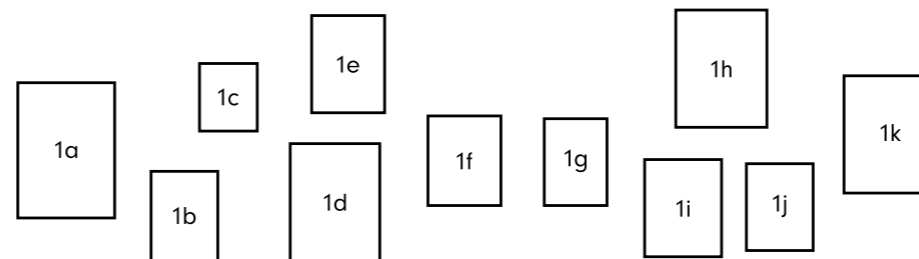
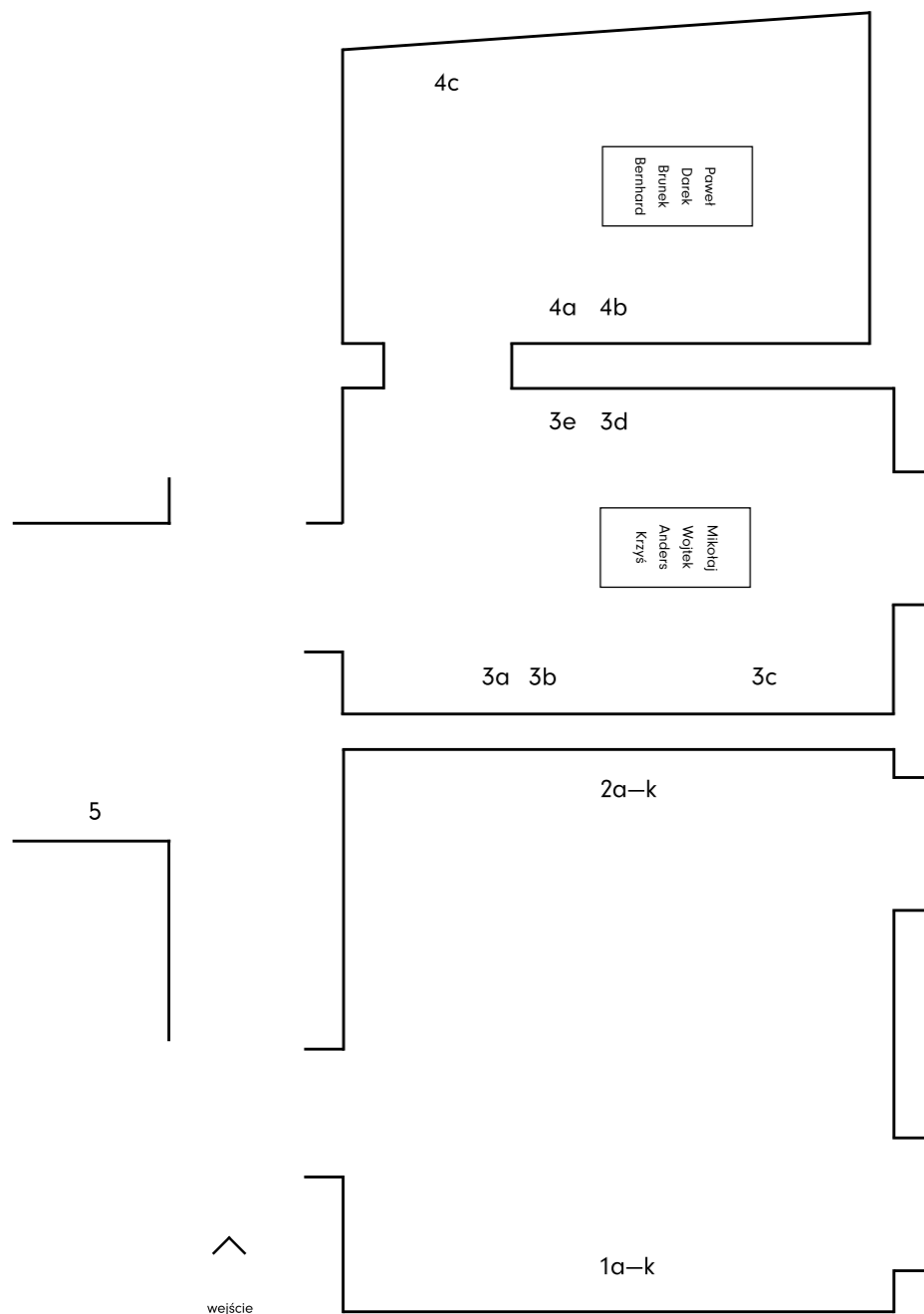
Krzysztof Jung zmarł ćwierć wieku temu, a wciąż silny jest ślad, który odcisnął w sercach swych przyjaciół, chłopaków, kochanków. Działał w wysokich amplitudach emocjonalnych, zarzązał energią, był intensywny i wymagający. Zwłaszcza wobec mężczyzn, których kochał. Im właśnie poświęcamy tę wystawę. To wystawa o miłości.

Portrety mężczyzn prezentowane w pierwszej sali są często dowodami tych uczuć. Jung rysował swoich ukochanych, jakby chciał w ten sposób utrwalić i zapamiętać żywione do nich uczucia. Często obdarowywał ich swymi pracami, czasami dawał na pamiątkę samego siebie – autoportret.

Nie potrafimy zidentyfikować wszystkich mężczyzn z rysunków Junga. Część portretów powstała w wyniku fascynacji męską urodą w ogóle. Wiele przedstawia jednak mężczyzn, którzy towarzyszyli jego życiu na chwilę lub – w wypadku niektórych – na dłużej. Najważniejszym z nich przyglądamy się nieco bliżej w kolejnych salach, gdzie w gablotach umieściliśmy zdjęcia i pamiątki wydobyte z archiwum artysty.

Wystawa pozwala też prześledzić rozbudowaną sieć kontaktów Krzysztofa Junga w Polsce i w Europie. Od połowy lat 70. Jung wyjeżdżał za granicę, czasami na kilkumiesięczne pobyty, tworząc w różnych miastach – Sztokholmie, Paryżu, Berlinie – swoje enklawy.

Współpraca kuratorska: Karol Sienkiewicz

1a. *Akt (Artur)*, 1987
ołówek na papierze
70 x 50 cm

1b. *Święty Sebastian*, lata 80.
akwarela, ołówek na papierze
36 x 24 cm

1c. *Bruno*, 1985-1986
ołówek na papierze
27 x 21 cm

1d. *Akt*, ok. 1990
kredka na wybielonym papierze
48,9 x 62,8 cm

1e. *Mikołaj*, ok. 1981-1982
ołówek na czerpanym papierze
30 x 42,2 cm

1f. *Darek*, 1987
tusze na papierze
42 x 29,7 cm

1g. *Paweł*, lata 90.
długopis na papierze
37,5 x 24 cm

1h. *Mikołaj*, ok. 1981-1982
kredka na czerpanym papierze
64,5 x 48 cm

1i. *Szymek*, lata 80.
ołówek na papierze
42 x 30 cm

1j. *Portret chłopca*, lata 80.
długopis na papierze
37 x 24 cm

1k. *Autoportret*, ok. 1990
kredka na papierze
64 x 49 cm

2a. *Michał "Mały"*, 1984
ołówek na tekturze
29,7 x 41,9 cm

2b. *Konrad*, 1980
ołówek na papierze
84 x 60 cm

2c. *Autoportret*, ok. 1980
gwasz na zielonym papierze
28 x 19,5 cm

2d. *Wojtek*, ok. 1980
kredka na papierze
29,5 x 20,5 cm

2e. *Michał "Mały"*, ok. 1985-1990
ołówek na papierze
35,1 x 43 cm

2f. *Bernhard*, 1983
ołówek na papierze
34,8 x 21,9 cm

2g. *Chłopiec z zamkniętymi oczami*, lata 80.
ołówek na papierze
50,9 x 72,7 cm

2h. *Mikołaj*, ok. 1981-1982
ołówek na papierze
33,5 x 25,5

2i. *Mikołaj uśmiechnięty*,
ok. 1981-1982
ołówek na papierze
28,5 x 20,5 cm

2j. *Portret chłopca*, niedatowany
długopis na czerpanym papierze
41,5 x 29 cm

2k. *Śpiący chłopiec*, ok. 1990
kredka na papierze
63,1 x 49 cm

3a. *Akt*, lata 80.
długopis na papierze
37 x 23,5 cm

3c. *Mężczyzna w łóżku (Wojtek)*,
1980
niebieska kredka na papierze
46,2 x 70 cm

3b. *Akt*, ok. lata 80.
długopis na papierze
42,7 x 30 cm

3d. *Śpiący mężczyzna*, lata 80.
ołówek na papierze
29,8 x 42 cm

3e. *Śpiący mężczyzna*, lata 80.
ołówek na papierze
42 x 29,8 cm

4a. *Akt*, ok. 1980
ołówek na czerpanym papierze
42,7 x 30 cm

4b. *Akt*, 1980
kredka na papierze
41,9 x 29,7 cm

4c. *Mężczyzna w łóżku (Wojtek)*,
ok. 1980
długopis na papierze
70 x 100 cm

5. *Orgia*, 1980
długopis na papierze
27 x 20 cm